

متن پرسش

سلام و عرض ادب: آقا جان ما بالاخره نفهمیدیم این معرفت نفس چیه؟! ده نکته رو خوندیم، خویشتن پنهان رو هم خوندیم. به کتاب معرفت نفس علامه حسن زاده هم نگاهی انداختیم. اما نفهمیدیم این چجور معرفت نفسیه که میشه انفع المنافع. میدونم علمش مبتی بر حضور و درک هست. اما خب حالا من فهمیدم و درک کردم و حس کردم که مثلا دست من در واقع دست 'تن' هست و من یچی دیگست و از این حرفا... تا نکات دیگه اش و خواب دیدن و جاودانگی و... ولی همه اینا بیشتر شبیه یک سری اطلاعاته که دونستنش خوبه. اینا که واسه آدم نون و آب نمیشه. من احساسم اینه که معرفت نفس چیز دیگه ایه که اینا پیشش شوخیه. اما هنوز نفهمیدم چجوری بدست میاد؟ آیا باید به حالات نفس و عتاب و خطاب و تندی و نرمی و خواطر و اینا علم پیدا کرد که مثلا بدونیم الان نفسم داره چیکار میکنه (نظاره از بیرون) یا نه باید گناه نکرد حتی گناه های بسیار ریز یا نه کلا اشتباه گرفتم؟ ببینید شما میگوید "بعضی اساتید ما نشسته میرفتن مسیر سلوک رو" این حرف با چارتا کتاب و مطلب اطلاعات طور بدست نمیاد بنظرم. لطفا راهنمایی بفرمایید. در ضمن بنده خیلی اهل محبت هستم. که الان در قبض نسبتا شدیدی گرفتارم. ممنون.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. احساس همه جانبه‌ی خود در همه‌ی عوالم وجود، قصه‌ی ما می‌باشد و قصه‌ی بودن ما. معرفت نفس مرسوم، راهی به سوی آن نوع بودن بیکرانه است و این خود، هدف است به عنوان حقیقتی که عین ربط به حضرت حق است. مرحوم علامه در کتاب «رساله الولایه» نکات ظریفی در این رابطه فرموده‌اند. ۲. چه اشکال دارد، بالاخره زندگی با همین قبض و بسط ها وسعت می‌یابد. موفق باشید